

Tændt koncert i Krøyers Have

Energien var højspændt, mens The Pink Floyd Project var på scenen i Krøyers Have

Af David Bernicken
Foto: Hans Sturesson

■ SVENDBORG: Ligesom på store dele af Sydfyn truede det med at blive en strømfattig aften også i Krøyers Have.

Øllet i fadølshanerne var i overhængende fare for at blive dovent, pølserne i pølsevognen kolde, og The Pink Floyd Project så ud til at blive en akustisk koncertoplevelse.

Hvordan det ville have lydt, fandt publikum nu ikke ud af, for strømmen vendte tilbage, og koncerten kunne med en lille halv times forsinkelse begynde, og det gjorde den så, omend The Pink Floyd Project nærmest luskede sig i gang.

De første par takter af »Shine on you Crazy Diamond« blev listet ind over publikum, men herefter var de 6-800 tilskuere i Krøyers Have klar, og der var i den grad spænding på The Pink Floyd Project.

Det mere end ti minutter lange åbningsnummer indfangede publikum.

Det er snart 40 år siden Pink Floyd udgav deres første album, det har dog ikke gjort deres numre forældede, og energien var helt i top i aftes i Krøyers Have.

bassolo først rungede og rullede godt og grundigt ud fra højtalerne. Han lod sig dog ikke nøje, og bassen fik først en pause, da det nærmest føltes, som om han begik auditiv vold mod øregangene til publikums store jubel og anerkendende klapsalver.

Efterfølgende fik publikum en massiv indførelse i et af Pink Floyds hovedværker *The Dark Side of the Moon*, inden gruppen sluttede af med klassikeren - hvis man altså kan kalde et Pink Floyd-nummer en klassiker uden at fornærme nogen - »Wish you were here«, og det som forsanger Thomas Ulrik Larsen kaldte det tætteste Pink Floyd nogensinde kom på et diskonummer Run Like Hell. Publikum løb dog ikke nogen vegne - de festede til sidste guitar-riff, og The Pink Floyd Project så ud til at have det ganske fremragende, og det lod ikke til at til, at de ligefrem havde travlt med at komme tilbage til hotellet.

De havde dog fået strenge ordre på at slutte klokken 23, og det gjorde de så med fem minutters forsinkelse, og en ting skal da slås fast: Når man nu ikke kunne få den ægte vare til Svendborg Festsdage, så var The Pink Floyd Project sgu en rigtig god erstatning.

I forreste række stod teenagerne, mens deres forældre stod lidt længere bagved - ja, generationerne fulgtes i flere tilfælde til koncerten; far og mor lyttede til Pink Floyd i 1970'erne og 80'erne, mens deres børn nu har kastet sig over album som *The Wall*, *Dark Side of the Moon* og *Wish You Were Here*.

Generationers musik

De kunne sangene høj som lav, også dem der ikke havde taget deres børn eller forældre med, og da først bandet havde varmet sig godt op gennem et par numre fra albummene *Wish You Were Here* og *A Momentary*

Lapse of Reason, strammede de grebet om publikum med »Mother« fra *The Wall*.

Fra at have siddet stille, roligt og lyttende foran scenen rejste de forreste rækker sig fra plænen og trængtes - uden at det på nogen måde blev farligt - op mod afspærringen, og flere kom til både bagfra og udefra, så Krøyers Have godt midtvejs i første halvdel af koncerten var godt fyldt op og tætpakket.

Alligevel lykkedes det at skrue stemningen endnu en tak op, da den evigtgyldige, galgenhumoristiske og sarkastiske »Another Brick in the Wall - part II« i oplagt stil

sendte publikum og band ud til pausen.

Den ondeste bas

Bassist Kurt Kofoed lod afgjort til at have ladet batterierne op i pausen.

De sidste af publikummerne havde knap fået fyldt ølbægeret, og rundt om i hjørnene var der nogle enkelte, der stadig var igang med at »riste« hash-klumper, så de for alvor kunne være klar til anden afdeling, hvor bandet lagde ud med en lyd-mæssig udfordring, der ville noget.

Med sin bas kværmede Kurt Kofoed sig gennem »One of these Days«, så den tunge